

skyldt, at jeg saa ikke kan besvare og efterkomme ethvert af deres Krav om Poststationer og Gud veed hvad, som de komme med Mæret rundt. Paa den anden Side kan jeg ikke finde mig i, at de forhandle direkte med Overpostmesteren og andre overordnede Embedsmænd, og jeg tror heller ikke, at det vil være godt for Folkethinget. Men nu kunne de Herrer jo overvie det endnu en Gang.

C. Ravn: Da jeg har faaet Ordet, vil jeg tillade mig at sige lidt i Anledning af en Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Thermoes). Som ærede Medlemmer ville se, er Udvalget enigt om Affattelsen af §§ 4, 5 og 6, der omhandle de virkelige Postmestres Lønninger. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at naar vi ere enige derom, er det et Kompromis mellem os indbyrdes, mellem de forskellige Mindretal, og naar det ærede Medlem nu saa smaat bebude, at man der mulig kunde faae en forandret Stilling i Fremtiden, maa jeg paa Forhaand tage Forbehold derimod. Jeg har gjort Indrømmelse til de Herrer for at blive enig med dem om, hvad der her staar, men ville de Herrer gaa videre, maa De forlade mig, at saa gaar jeg tilbage. Det maa være et berettiget Skridt. — Hvad angaar den ærede Ministers Udtalelse angaaende postuddannede Embedsmænd i selve Kontorerne, er det netop det, som Udvalget har søgt at faae frem, og som det ogsaa udtrykkelig har fastslaaet i Endringsforslaget under Nr. 3. Mulig skulde der endogjaa have været nok saa meget deraf, men her er det udtrykkelig sagt baade med Hensyn til Fuldmægtige og Assistenten i disse Kontorer, at de ikke kunne ansættes der, uden at de i en vis Tid have været ude i praktisk Postvirksomhed. Maaffe skulde vi været gaaede videre og ogsaa have sagt det med Hensyn til Kontorchefer, men det kunne vi jo gjøre til 3die Behandling, hvis den ærede Minister ønsker det (Sudenrigsministeren: Nei, ikke ganske). Den ærede Minister mente, at vi have knuppet af paa Lønningerne. Ja, det skal jeg indrømme, men den ærede Minister har vel aldrig tænkt sig, at hans Forslag om Lønninger skulde gaa igjennem (Sudenrigsministeren: Jo naturligvis). Ja, saa vil jeg sige, at han har gjort stor Synd overfor Embedsmændene, thi de have derved lullet sig i den Illusion, at disse Lønninger vare passende for dem, og maaffe staa de og vente paa, at de ville faae dem, men det vil, hvis Flertallets Forslag vedtages, ikke ske. Vi have ikke knuppet af paa Lønningerne, vi have endog indstillet flere Forhøielse med Hensyn til

Postmestrene, end der blev givet i 1881, medens et Mindretal med Hensyn til Postexpedienterne vil blive staaende ved, hvad der vedtoges i 1881 af den store Majoritet i Thinget, og der er den logiske Folge af Tolblønningsloven, som blev vedtaget i 1880. Vi gaa altsaa ikke længere ned; nei, tværtimod. Naar jeg indrømmede den ærede Minister, at den store forpøgede Sum, som her gives, i Virkeligheden mere væsentlig falder paa Grund af den større Udvikling af Postvæsenet saa skal jeg her eksempelvis nævne, at vi give 106 Fuldmægtige fast Ansættelse i Stedet for at de før lønnedes paa Kontorholdsloven, og der er adskillige lignende Retninger, hvor vi have sørget for, at Udvikling kan finde Sted. Jeg har ikke sagt, at der ikke er Forhøielse; tværtimod selv fra Mindretallets Side er der Forhøielse saa at sige over hele Linien.

Sudenrigsministeren (Singer slev): Jeg vil strax sige til det ærede Medlem, at naar jeg har fremtalt Forslaget om Postvæsenets Lønning her og særlig i Mar for at imødefomme Udvalgets Ønske i Fjor, saa har jeg gjort det i den Mening, at det kunde gennemføres, og jeg har gjort det tillige, fordi jeg ikke vilde tage Ansvar for at forlange noget Mindre eller Ringere. Hvis Thinget vil tage det Ansvar, at give noget Saadant, saa bliver det dets Sag. Naar det ærede Medlem hænger sig i Postlovens Behandling i 1881, og hvad der blev vedtaget ved 2den og 3die Behandling, saa finder jeg ikke det er berettiget; thi det var ikke det sidste Ord, der den Gang blev talt, Forslaget havde ikke været i Landstinget, og Ingen vidste, hvad det vilde blive til. Der er altsaa stor Forskjel paa det ærede Medlems Henvisning til en foreløbig Behandling i 1881 af Postloven og saa min Henvisning til en af Rigsdagen vedtagen Lov nemlig Lønningslov for Tolbvæsenet.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Ravn: Jeg skal kun sige til det Sidste, som den ærede Minister fremførte, at denne Behandling er ogsaa kun et foreløbigt Trin, som er tilhørende til Folkethingets Vedtagelse den Gang.

Gad: Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg tidligere har talt om. Jeg tror, det er tilstrækkelig oplyst fra forskellige Sider, hvad der i denne Henseende maa anses for henstigtsmæssigt. Jeg har forlangt